

A Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.I.44/2015/5. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2015. évi október hó 20. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a hivatalos személy elleni erőszak büntette és más bűncselekmény miatt **I.rendű vádlott és társa** ellen indult büntetőügyben a Szekszárdi Törvényszék 6.B.164/2014/30. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy I.rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 (kettő) év 8 (nyolc) hónapra súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy az elsőfokú eljárásban helyesen **ülnök1** és **ülnök2** ülnökök jártak el.

Kötelezi I.rendű vádlottat 12.700 (tizenkettőezer-hétszáz) forint, II.rendű vádlottat 12.600 (tizenkettőezer-hatszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s

A Szekszárdi Törvényszék 2015. április 7. napján kelt 6.B.164/2014/30. számú ítéletével I.rendű vádlott neve I.r. vádlottat hivatalos személy elleni erőszak büntetében és 3 rb. kiskorú veszélyeztetésének büntetében mondta ki bűnösnek, ezért halmazati büntetésül 2 év börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. III.rendű vádlottat 3 rb. kiskorú veszélyeztetésének büntette miatt halmazati büntetésül 1 év 4 hónap börtönre ítélte, a szabadságvesztés-büntetés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. I.rendű vádlottal szemben a Szekszárdi Városi Bíróság 32.B.361/2010/6. számú ítéletével kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés-büntetés végrehajtását elrendelte, rendelkezett a bűnjelekről és kötelezte a vádlottakat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A törvényszék ítélete ellen az ügyész a vádlottak terhére, a büntetés súlyosítása végett, a vádlottak és védőik enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján a korábban bejelentett fellebbezést fenntartotta, és mindkét vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés-büntetés kiszabását indítványozta azzal, hogy a II.r. vádlottal szemben a másodfokú bíróság a próbaidő tartamát is súlyosítsa.

Az I.r. vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezést alaposnak látta a bíróság, egyebekben a vádlottak terhére, illetve javára bejelentett jogorvoslati kérelmek megalapozatlanok.

A kölcsönösen bejelentett fellebbezések alapján eljárva, a megtámadott határozatot a másodfokú bíróság a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok maradéktalan betartása mellett folytatta le, a tényállást a szükséges mértékben felderítette, a bizonyítékokat beszerezte és értékelte, egyben indokolási kötelezettségének is eleget tett.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás - melyet egyébként sem a vád, sem a védelem nem támadott - a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjában írtakra figyelemmel csupán azzal szükséges kiegészíteni, hogy az I.r. vádlottnak 2015. szeptember 11. napjánnevű fiú gyermeke született.

A fenti kiegészítéssel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mentes a megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapul, így irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság a tényállást az I.r. vádlott tagadásával szemben az egyező perbeli adatok alapján állapította meg. A hivatalos személy elleni erőszak büntette tekintetében a sértett vallomását több tanúvallomás is megerősítette, ezekből egyértelműen megállapítható volt, hogy az I.r. vádlott támadt késsel a kezében a vele szemben korábban intézkedő rendőrré. A kiskorú veszélyeztetésének büntette tekintetében az I.r. vádlott védekezését nem csupán a helyszíni szemle adatai, illetve a szakértői vélemények, de számos, a családjóléti szolgálat által kiállított okirat és tanúvallomás is cáfolták.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, azt, hogy a vádlott rátámadt a vele szemben intézkedő rendőrré, és a két vádlott nevelési, gondozási kötelezettségét is súlyosan elmulasztotta. Az is megállapítható, hogy nem csupán a gyermekek testi, értelmi fejlődésének veszélyeztetése valósult meg, hanem a gyermekek értelmi fejlődése ténylegesen el is maradt a koruktól, és ez a nevelés hiányosságaira, az ingerszegény környezetre volt visszavezethető.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére, és cselekményeiket is az anyagi jogszabályoknak megfelelően minősítette.

A büntetés kiszabását meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel, azonban az I.r. vádlott tekintetében azokat nem súlyuknak megfelelően értékelte. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a büntetés kiszabása során nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a kiskorú veszélyeztetésének bűncselekménye kirívóan súlyosnak tekinthető elkövetési magatartással valósult meg. Az I.r. vádlott családban betöltött szerepére, és a cselekményben való részvételre való tekintettel eltúlzottan enyhe a törvényi minimumban meghatározott szabadságvesztés-büntetés kiszabása. A másodfokú bíróság az I.r. vádlott kisgyermekes családi állapotát, újabb gyermekének megszületését nem értékelhette enyhítő körülményként, hiszen éppen a gyermekek nevelésével, gondozásával kapcsolatosan került sor büntetőjogi felelősségre vonására.

A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság I.rendű vádlott szabadságvesztés-büntetését a rendelkező részben írtak szerint súlyosította, az így kiszabott szabadságvesztés áll arányban az I.r. vádlott által elkövetett cselekmény konkrét társadalomra veszélyességével.

II.rendű vádlott esetében az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés-büntetés arányban áll az I.r. vádlott cselekményének tárgyi súlyával, és a személyében felismerhető társadalomra veszélyességgel. Helyesen ismerete fel az elsőfokú bíróság, hogy a büntetlen előéletű II.r. vádlott esetében a büntetés célja a szabadságvesztés végrehajtása nélkül is elérhető, a szabadságvesztés-büntetés felfüggesztése tehát indokolt volt II.rendű vádlott esetében. Ezért a vele szemben kiszabott büntetés enyhítésére, de súlyosítására sem látott indokot a másodfokú bíróság.

Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét az I.r. vádlott vonatkozásában a büntetés tekintetében a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az írásba foglalt határozaton az elsőfokú bíróság tévesen tüntette fel az eljáró ülnökök nevét, ezt a másodfokú bíróság a Be.169.§ (5) bekezdése alapján kijavította.

A bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés a Be.381.§ (1) bekezdésén alapul, a vádlottaknak a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget meg kell fizetnie.

P é c s, 2015. október 20.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Tóth Sándor s.k. előadó bíró, Dr.Bencze Beáta s.k. bíró

A Szekszárdi Törvényszék 6.B.164/2014/30. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.44/2015/5. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2015. évi október hó 20. napján jogerőre emelkedett, és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke